

ע"פ 22649/01/18 - אלכסנדר קמנקו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 22649-01-18
לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

אלכסנדר קמנקו
ע"י ב"כ עוה"ד מ' ברקאי וא'גפני

המערער

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיבה

פסק דין

**ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא) מיום
27.11.17 בת"פ 356-11-14.**

כללי

1. המערער הורשע בפריצה לבנין שאינו דירה או בית תפילה וגניבה בנסיבות מיוחדות. על המערער הושתו העונשים הבאים: עשרה חודשי מאסר בפועל, 14 חודשי מאסר על תנאי בגין עבירת פשע, 2 חודשי מאסר על תנאי בגין עבירה מסוג עוון ופיצוי לחברה בסך 3,000 ש"ח. הערעור מופנה כנגד חומרת עונש המאסר בפועל.
2. ואלה המעשים: ביום 23.4.11 בשעה 18:41 התפרץ המערער למשרדי חברה בבנין בירושלים באמצעות הקשת קוד כניסה, המוכר לו מהתקופה בה עבד כאיש מחשבים באותה חברה, מבלי שקיבל רשות לכך, גנב שמונה כוננים קשיחים מתוך השרתים, המכילים מידע רב וחשוב לחברה, המוערך במיליוני שקלים, הכניסם לתיקו ויצא איתם מהבנין. לאחר שנתפס השיב המערער לחברה ארבעה מתוך הכוננים הקשיחים.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער מפנה כנגד החלטת בית משפט קמא לגזור על המערער עונש שניתן לרצותו מאחורי סורג ובריח בלבד, בניגוד להמלצת שירות המבחן, ולא אפשר לו לקחת חלק בהליך טיפולי. לטענת הסנגור, יש לגזור את עונשו של המערער בתוך המתחם שקבע בית משפט קמא, להטיל עליו עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות ולאפשר לו לעבור טיפול. נטען כי יש להתחשב בשיהוי הניכר בהגשת כתב האישום: 3.5 שנים לאחר העבירה, ובכך שגזר הדין ניתן 6.5 שנים מאותו מועד. חלוף הזמן מקהה מאוד את הצורך בכליאתו של המערער ומעצים את האינטרס הציבורי לשקמו ולהענישו בתוך הקהילה. כמו כן נטען כי מדובר במאסר ראשון, למערער אין עבר פלילי משמעותי או רלבנטי, והעמדה האמביוולנטית שהביע המערער בפני שירות המבחן בנוגע לרצונו להשתתף בהליך טיפולי נבעה מהעדר הבנה מצדו. הסכמתו לכך ניתנה במהלך הדיון ומשקפת מחשבה מצדו ושקילת הדברים שנאמרו לו. עוד הודגש כי שירות המבחן המליץ על הטלת עבודות שירות כעונש הולם. הוסף כי בתקופה האחרונה המערער משתתף בטיפול אצל קרימינולוגית חברתית-שיקומית באופן המעיד על כנות רצונו להשתקם. בהקשר זה הגיש המערער (לאחר קבלת רשות) ראייה חדשה בשלב הערעור - "סיכום טיפול ביניים" שערכה הקרימינולוגית בעניינו של המערער ביום 28.2.18. הוסף כי המערער אינו מבקש לסטות מהמתחם אלא לקבוע עונשו בתוך המתחם, בחלקו התחתון. כיום המערער נכון לטיפול. אין מדובר באדם המסוכן לחברה והטיפול עוזר לו להתמודד עם קשיים ומצבי לחץ. המעשים בוצעו שעה שהמערער היה בתקופה משברית והטיפול נועד לסייע לו במצב כזה. הוסף כי המערער ביקש להשתקם עוד טרם שנגזר דינו ושעה שבאה הצעה כזו משירות המבחן הוא ביקש שקלול זאת ולאחר מכן הסכים לכך. וכן, כאשר מדובר בעונשים קצרים, ראוי לרצותם בקהילה בשל"צ או במאסר בעבודות שירות והעונש הראוי למערער הנו מאסר בעבודות שירות.

המשיבה טענה כי לא נפלה טעות בגזר הדין והמערער אינו מפנה או מציין טעות כזו. השיהוי הובא בחשבון לעניין העונש. המערער הסב נזק לחברה בשל גניבת הרכוש. לפני שירות המבחן המערער אמר שאינו זקוק לטיפול והשינוי בגישתו בא בהמשך. המתחם שבית משפט קמא קבע הנו ראוי ובית משפט קמא נימק נכונה את מיקום עונשו של המערער במתחם. ביחס למסמך שהוגש במסגרת הערעור, נטען כי אין מקום לתת משקל לראייה חדשה זו. המערער אך מבקש להיטיב מצבו במסגרת הערעור. על כן יש לדחות הערעור.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו כבן 50 שנים, גרוש ואב לשני ילדים, מתגורר בתל אביב ועובד כמפעיל בריכות שחיה. עבד בחברה כעשר שנים ועד לשנת 2010. המערער הודה בביצוע העבירות אך מתקשה לקבל אחריות מלאה ולהכיר בבעייתיות שבאותה התנהלות מצדו. שירות המבחן התרשם מקיומם של דפוסים אימפולסיביים ותוקפניים המתבטאים בעיקר במצבי קושי ודחק ומהווים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק. כגורמי סיכון נוספים נמנו גם העדר יציבות משפחתית ותעסוקתית בשנים האחרונות. למערער הרשעה קודמת בעבירות של תקיפת שוטר משנת 2011, ופרט לתיק הנוכחי, פתוחים נגדו שני תיקים משנת 2016 בגין תקיפה ואי נקיטת צעדי זהירות בחיה. המערער שלל צורך ורצון בטיפול. הומלץ להטיל עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות לתקופה קצרה.

דין

5. כנסיבות לקולה יש להתחשב בנתונים הבאים: השיהוי בהגשת כתב האישום וחלוף הזמן מעת הגשתו ועד לגזר

הדין, גילו של המערער, העובדה שהמערער לא ניסה להפיק רווח לעצמו מפרי העבירה או לעשות שימוש אחר בו והשיב לחברה חלק מהכוננים שנטל. כמו כן, בית משפט קמא התחשב במידת מה בכך שמעשיו של המערער נבעו מתסכולו מכך שהחברה נותרה חייבת לו תשלום שכר עבודה בסך של 1,000 ₪. מאידך, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע מתוך מחשבה ותכנון מקדים. המערער הגיע ביום שבת למשרדי החברה, ביודעו כי יהיו ריקים מאדם, ועשה שימוש בקוד סודי שניתן לו במסגרת עבודתו בחברה ועל רקע יחסי אמון בין עובד-מעביד. החוב של החברה כלפיו אינו יכול להצדיק את המעשים. המידע שהיה אצור על אותם כוננים קשיחים שנטל המערער היו כלי העבודה המרכזי של החברה וגניבתם חיבלה בעבודתה למשך מספר ימים. כמו כן, המערער תיקן רק מחצית מהנזק שגרם. ההליך הטיפולי בו מצוי המערער כיום והחשיבות בשילובו בטיפול בשלב הנוכחי, כאמור בדו"ח שהוגש במסגרת הערעור, יש בו להעיד על שינוי מגמה חיובי בהתנהלות המערער, אך אין בכך להפחית מחומרת מעשיו. בנסיבות הכוללות לא ניתן לומר כי נפלה טעות בגזר דינו של בית משפט קמא, אך לאור גילו של הנאשם ועברו המינורי, ניתן להעמיד עונש המאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים. יתר חלקי גזר הדין יעמדו בעינם.

המערער יתייצב לריצוי עונשו ביום 1/5/18 עד השעה 10:00 בבית המעצר ניצן.

ניתן היום, י"ב ניסן תשע"ח, 28 מרץ 2018, במעמד ב"כ המערער, המערער בעצמו וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד